

11.12.2022 - Iz40,1 - 11

Pozdrav: *Milost vám a pokoj od Boha našeho a Pána Ježíše Krista.*

Introit: *Věčně, Hospodine, stojí pevně v nebesích tvé slovo. Z pokolení do pokolení trvá tvoje věrnost, upevnil jsi zemi a ta stojí*

/Ž 119, 89-90/

Vítám vas, milé sestry a bratři v dnešní třetí neděli adventní.
Děkuji za možnost sloužit bohoslužby a kázat.

Píseň: 435 Zvedněte brány...

Dnešní neděli budeme vyznávat podle liturgie č 1

Povstaňme nyní k vyznání svých vin:

Milostivý a milosrdný Otče náš nebeský, předstupujeme před tebe všelijak pochroumaní, zatížení, roztěkaní. Od tebe i svých bližních oddělení. Skrýváme mnoho před tebou, uzavíráme se do svých soukromých vězení. Místo přímého a rovného hledání tvého království, hledáme různá jiná, pokřivená království. Jsme nedůslední, netrpěliví. Neumíme vidět, že náš bližní potřebuje podporu, povzbuzení, útěchu - potěšení. Nevím, nakolik umíme působit potěšení také tobě. Jistě tě umíme volat ve chvílích nouze, jak je to ve chvílích spokojenosti a radosti? A jestlipak obojí umíme chápat a přijímat, že je to z tvé ruky? Ty víš nejlépe, jak to s námi je a tak tě prosíme, pro svého milovaného syna Ježíše Krista
Pane, smiluj se.

My, ubozí hříšníci...

Slovo milosti:

Svůj hřích jsem před tebou přiznal, svoji nepravost jsem nezakrýval, řekl jsem: “ Vyznám se Hospodinu ze své nevěrnosti.”

A ty jsi ze mě sňal nepravost, hřích můj.

Amen.

Zpěv: Slavte, pravte, svatý, svatý, ovšem svaty jest náš Pán Bůh, Hospodin, Pán Bůh zástupů.

Modleme se:

Pane Bože, náš nebeský otče. Ty jsi milostivý a milosrdný, přijímáš naše prosby, vyslechněš volajícího. Necháš se pohnout svým milosrdenstvím, odpouštíš nám náš největší hřích, tedy nevěrnost a jdeš nám ty sám vstříc, celé věky, vždycky zas a zas. Za to ti děkujeme a chválíme tě.

Pane Ježíši Kriste. Jsi to ty, v kom se spojil náš nebeský otec a pozemská žena, Marie. Přišel jsi na tento svět a stal jsi se tím bodem obratu v dějinách lidstva. Ty jsi nás zachránil tím, že jsi přijal naši nevěrnost, vzal jsi ji sebou na kříž, tím ji zneškodnil a opětovně jsi spojil lidi a Boha. Za to ti děkujeme a chválíme tě.

Duchu svatý, jsi to ty, kdo proměňuje lidská srdce. Jsi to ty, kdo mezi námi a v nás působí a připravuje cestu dobrému Bohu.

Za to ti děkujeme a chválíme tě.

1. Čtení z Písma svatého: Iz 9,1 - 6

Ve všech svých slovech je Hospodin věrný, je svatý ve všech svých skutcích.

Amen, haleluja!

Zpěv: Amen, haleluja.

Modleme se: Hospodine, otče našeho Pána Ježíše Krista. Ty jsi nás dnes pozval do společenství tvého lidu. Prosíme tě o dar Ducha svatého, aby se otevřela naše srdce pro zvěst tvého svatého evangelia a my bychom mohli vyhlížet tvůj příchod s

radostí.

Děti jdou do nedělní školy

Píseň: 440 Rosu dejte

Kázání: Iz40,1-11

Potěšte, potěšte můj lid. Hned na začátku slyšíme slova o potěšení. A Hospodinův lid opravdu potěšení potřebuje. Tato slova totiž zní do velmi těžké situace nesvobody, obklíčení nepřáteli, zničená jsou města, zbořený je chrám, lidé jsou ovlečeni do zajetí, situace je téměř lidsky beznadějná. A tu povstává Bůh a volá - už jdu! Běžím a běžím jako milý za milou, skáču jako srnec z Písně písní, mohli jsme to slyšet minulou neděli v kázání s. Benigny Carstens. Bůh běží za svým lidem. To ale znamená, že s ním doteď nebyl. Že byl, je někde v dáli. Ano, ve svobodě si lidé volí nebýt se svým Bohem. Volí oddělení od něj a tím pádem i od ostatních lidí. Všechny ty pahorky, návrší, na kterých si lidé staví své modly, je nakonec vždycky jenom oddělují jedny od druhých, od Boha. Všude kolem je potom poušť, suchopár, smrt. A uprostřed tohoto suchopáru se ozve - buďte potěšeni! Už jdu! Chcete, abych byl co nejdříve u vás? Tak mi připravte cestu. Vlastně možná ani nejde o dřívější příchod, ale o příchod vůbec. Vy mi můžete připravit cestu. Je to na vás, jinudy ani přijít nemůžu. Snižte tedy, co se vypíná do výše, odstraňte to, o co pořád zakopáváte a přes co nevidíte. Srovnejte to, vyrovnejte, narovnejte, srovnejte se, narovnejte se. Odstraňte zátáčky a vytáčky, snižte svoji pýchu. Posviťte si na to, co jste zasunuli anebo jednoduše zapadlo do údolí, kam nepřijde světlo. Posviťte si na to. Na ty různé demony, nepravé bohy, snažící se vmluvit do vašich srdcí. Buďte aktivní, chystejte a buďte si přitom jisti, že já to dokonám, korunuji vaše úsilí svojí slávou. Je to přesně jako před svátky. Jak dobře se text kryje s naším životem, jak je dobře vybrán, jak texty Bible mluví do našich konkrétních časů a životů. Při vánočním úklidu nacházíme různé odložené a zapomenuté věci. Všechno bereme do rukou, hodnotíme, oprašujeme, třídíme, ale i vyhazujeme. Mnohdy nacházíme, co jsme dlouho hledali a hle ono to bylo na dosah

ruky, jen to bylo založené hromadou jiných věcí. Mnoho věcí opět po dlouhé době spatří světlo světa, najde se. Tedy ať je všechno srovnáno, očištěno, ať je přehled, výhled. Ať je to všechno na rovinu, ať je vidět do dálí. Ať má Bůh kudy slavně přijít.

Ale je tady věc, která nesmí uniknout naší pozornosti. V mohutném proudu textů celé knihy proroka Izajáše je jistý bod obratu. A sice ve chvíli, kdy lid zjistí, že si za svoji situaci může sám a z Hospodinovy ruky přijímá dvojnásobně za všechny hříchy. To znamená, že lid již nahlédl, vyznal, vytáhl na světlo, ukázal Hospodinu, přijal svou vinu a přijal trest z jeho ruky. Ne od nepřátel, tedy od lidí, ale nahlédl všechno, co zakusil, jako trest za své oddělení od Hospodina, za jeho opuštění, nevěrnost. Postavil se tedy pod Hospodina a pod jeho soud a vyznal svoji vinu. A stal se zázrak. Hospodin dobře zná svůj lid. Jeho slopehlivost, resp. nespolehlivost. Lid musí vyznat, že je jenom polní tráva. Toto nikdy není jednoduché. Ale jak čteme na tolika místech písma, Hospodin toto neoslyší, odpovídá a přijímá zpět svůj lid a stává se spásou, tedy tím pravým potěšním svého lidu. Situace se otáčí a Hospodin již jde, běží ke svému lidu. To, že je člověk jako tráva, co usychá, promlouvá i tak, že ani žádné lidské výtvořiny nemají stálost. Tedy ani vlády, ani to, co na člověka zle doléha od jiných lidí, to nepříjemné, utrpení, to není věčné a má svůj čas i konec. Toto všechno je tím také řečeno.

A Hospodin obnovuje vztah ke svému lidu. O to tady totiž jde. O opětovné navázání přerušného vztahu, o přijetí, o vzájemné spojení. Je to pořád dokola stejné. Vztah lásky, kdy jeden druhému dává svobodu, ale neopouští ho, když se ten druhý od něj odvrátí. Jen tak je možné velké opětovné spojení přerušného vztahu. Pokání na stárně jedné, milosrdenství na straně druhé. Však se také slova proroka Izajáše o hlasu volajícího na poušti

“ Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!
Každá propast bude zasypana, hory i pahorky budou srovnány.,
co je křivé bude přímé,
hrbolaté cesty budou rovné.,

každý tvor uzří spasení Boží

ozvou i v Novém zákoně. Z úst Jana Křtitele, předtím, než svoji činnost na zemi započne sám Ježíš. A tato slova jsou uvedena tak - I začal /Jan Křtitel/ procházet celé okolí Jordánu a kázal: "čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů"

Jak toto všechno kázat mladým lidem? Dětem? Jak kázat o hříchu, o pokání. O milosrdenství ano, ale o hříchu? Na biblické hodině jsme slyšeli slova, že teprve čtením Písma uvidíme svůj hřích, kterým je oddělení od Boha. Od dobrého, dokonalého Boha. Divuplného rádce, Božského bohatýra, Otce věčnosti, Vládce pokoje. Čtením evangelia nahlížíme, že to my jsme ti potřební, ti nemocní, co potřebují lékaře. Protože jistě nejme dokonalí. Dokonalý je jenom Bůh.

A tento dokonalý Bůh chce, abychom přesto všechno žili. Abychom se nezarazili v propasti oddělení, které jsme si sami způsobili, neuvízli v pasti oddělení, i když jsme ho sami chtěli. Slíbil, že s námi bude navěky, že nás neopustí a jeho slovo je stálé a jiné cesty, než milosrdenství není. Bůh je tedy milosrdný a umožňuje nový začátek.

Tak si to nenechávejme pro sebe. Bůh je s námi, čeká na náš obrat a pak utíká za námi. Ujme se vlády s mocí. Sprevedlivě splatí všem za jejich činy, ale přijme prosby o slitování, budeme potěšeni.

V tento adventní čas vyhlížíme den, kdy slavíme narození, vtělení, uskutečnění, zhmotnění slova Boží věrnosti, Immanule - Boha s námi, Ježíše Krista. Přijměme ho takto, jako Immanuele, Boha s námi. V něm, ním se Bůh dokonale spojil s člověkem. Ním obnovil, umožnil! nový začátek, nový život celému stvoření tím, že to oddělení, lidskou nevěrnost vzal sebou na kříž a víc jí není.

Amen.

Píseň 276 Kdo je mocný jak ty, Hospodine

Oznámení

Skloňme se k přímluvným modlitbám:

Pane Bože v Ježíši kristu. V radostné důvěře, že ty vyslýcháš modlitby a prosby svého lidu, prosíme tě také za naše bližní.

Předně, za mír na zemi. Prosíme tě za všechny lidi postižené válkou. Prosíme tě za rodiny, které někoho ztratily anebo žijí ve strachu o životy svých nejdražších. Prosíme tě za všechny, kdo museli opustit své domovy. Prosíme tě za všechny jakkoli ještě jinak trpící válkami. Buď s nimi a dej jim výhled na tvé přicházení s mocí své mocné milosrdné paže. Prosíme tě, odstraň ty sám všechno, co brání tomu, aby se lidé uměli vzájemně přijímat. Otvírej naše srdce.

Prosíme tě za všechny lidi strádající nedostatkem útěchy, povzbuzení, pozornosti. Nedostatkem lásky. Prosíme tě za lidi osamělé, slabé, žijící na poušti bez vztahů k jiným, bez vztahu k tobě. Dávej jim lidi, kteří budou umět v tvé moci překonat bariéru jejich zavřených srdcí.

Prosíme tě za mladé lidi, které se bojí budoucnosti, dej jim naději a jistotu, že ty jsi na straně života, nedopustíš, abychom se ti ztratili a šetrně nás vedeš k novému životu.

Prosíme tě za kazatele, učitele, ale vůbec všechny, kdo se hlásí k tvé církvi, dej, ať svými slovy, ale i svým celým životem jasně ukazují na tebe, tvé milosrdenství a lásku a dej, ať umíme být potěšením pro druhé.

V tiché modlitbě ti předkládáme své osobní prosby a své nejdražší.

Společně nyní k tobě voláme slovy, které nás naučil tvůj syn Ježíš Kristus:

Otče náš, který.....

Poslání:

Opustí - li jeho synové můj zákon,

Nebudou - li žít podle mých řádů,
Budou - li má nařízení znesvěcovat,
Nebudou - li dbát mých přikázání,
Ztrestám jejich nevěrnosti metlou
A ranami jejich nepravosti,
Ale svoje milosrdenství mu neodejmu,
Nezradím svou věrnost.

/Ž 89,31-34/

Požehnání: Ten pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh i Otec náš, kterýž zamiloval nás a dal potěšení věčné a naději dobrou z milosti, potěšujž srdcí vašich a utvrdiž vás v každém slovu i skutku dobrém.

/2Te2,16n/

Amen

Píseň 412 - Až potud nám pomáhal